

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Forskellige under Handelsministeriet hørende Styrelsesgrene).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1505).

Sagen sattes til Forhandling.

Søren Svendsen: Et Lovforslag af samme Indhold som det foreliggende blev behandlet her i Tinget, før Samlingen sluttede, og er nu vedtaget i Landstinget. Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse ogsaa i dette Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprættelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1513).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som ærede Medlemmer vil erindre, var der under denne Sags tidligere Behandling her i Tinget delte Meninger om de midlertidige Bestemmelser angaaende Grænserne for disse Kreditforeningers Virksomhedsomraade, og det viste sig, at der ogsaa i det andet Ting var delte Meninger om Bestemmelserne, men man samlede sig til Enighed om det her foreliggende, der jo er i Overensstemmelse med de Forslag, som har været fremsatte fra Venstres Side under tidligere Forhandlinger. Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i den her foreliggende Skikkelse.

Westergaard: Da det er paakrævet, at Lovforslaget bliver gennemført saa hurtigt som muligt, kan jeg paa mit Partis

Vegne anbefale det til hurtig Fremme i den foreliggende Form.

Jacob Christensen: Jeg beklager, at Landstinget har ændret det Lovforslag, som tidligere er vedtaget her i Folketinget, vedrørende Vurderingsgrænsen for Ejendomme med Jordtilliggende under 1 ha. Man vil derved vanskeliggøre de to Kreditforeningers Virksomhed i Stationsbyerne og paa Købstædernes Markjorder, og da der ikke er Tvivl om, at det i høj Grad tiltrænges, at der for at modvirke den herskende Boligmangel bliver bygget ogsaa i Stationsbyerne og paa Købstædernes Markjorder, er det beklageligt, at man ikke har villet imødekomme de to Kreditforeningers Krav, som ikke kan siges at være urimeligt, tværtimod, der er vist ikke mange, der vil mene, at man kan bygge et Hus med 2 Lejligheder for et mindre Beløb end 20 000 Kr. Jeg beklager altsaa, at man har foretaget denne Ændring, og ser man Landstingets Betænkning igennem, synes jeg ogsaa, man der savner en virkelig saglig Begrundelse for, at man ikke har villet imødekomme Kreditforeningernes Krav. Det er for Resten en noget broget Betænkning, som foreligger fra Landstinget. Til Trods for at man, som den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, til sidst endes om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, synes der at have været meget delte Meninger om det.

Jeg skal nu kortelig opholde mig ved et Par Bemærkninger, som findes i denne Betænkning, fordi det forekommer mig, at de ikke bør staa uimodsagte. Det konservative Folkepartis Repræsentanter har for saa vidt været mest ærlige i denne Sag, idet de udtaler, at den stærke Udvidelse af Laanegrænsen vil fremkalde en uheldig Konkurrence af de statsgaranterede Kreditforeninger overfor de andre Kreditforeninger, tilmed paa et Tidspunkt, da Prisfaldet allerede synes at være begyndt. Her er det altsaa rent og klart erkendt, at naar man ikke vil være med til at imødekomme de to Husmandskreditforeningers Krav, er det, fordi man vil værgø de andre Kreditforeninger imod en Konkurrence, som man mener vil opstaa deraf. Jeg er nu af den Opfattelse, at det ikke er rigtigt, naar man mener, at de to Kreditforeninger ved at faa deres Krav imødekommet vil paaføre de andre Kreditforeninger nogen Konkurrence. Det vil derved kun blive muligt, at de to Husmandskreditforeninger kan imødekomme Laanebegøring i Forhold til den Prisstigning, der har fundet Sted igennem